

There is no translation of this article

Книга за спасение

Има книги, които се раждат, но живеят кратко. Едва видели бял свят и потъват в забравата на някой затънтен пращен рафт. Други са толкова специални, че се харесват само на шепа учени или не кореспондират с нашето време, защото нямат какво да кажат и предложат на хората днес.

Почти всяка религия се основава на книга. Независимо дали е древно философско учение за живота или модерна версия, сигурно е, че следва някаква свещена книга. И в този смисъл християнството не е по-различно. Имаме своя свещена книга Библията, но тя е различна от всяко друго произведение.

Библията е абсолютно уникална. Няма друга книга като нея, известна на човечеството. Представете си да вземете книга, написана от автори като Аристотел, Платон, Шекспир, Достоевски, Виктор Юго, Чарлз Дикенс, Ханс Кристиан Андерсен, Исак Нютон, кралица Елизабет и добавете към тях още много добри неизвестни писатели, и тогава, докато четете тази книга да откриете, че тя е пълна биография на един човек, например на Уинстън Чърчил.

Бихте прочели тази книга с пълно удивление. Как е възможно Аристотел и Платон да

пишат за човек, живял по времето на кралица Елизабет и още повече, поети, учени, философи и кралски особи да пишат за един и същи човек и със същата страст, възлнение и усърдие?

Точно така е написан сценарият на Библията. Много писатели, живяли в съвсем различно време пишат за период от хилядаипетстотин години, но всички пишат за една и съща личност, за Бог. И затова Библията е уникална и се откроява сред всяка друга религиозна книга, която имаме.

Много писатели, но само един Автор. Интересно е, че думите на Бога в продължение на хилядолетия не остаряват и не губят смисъла си и своето значение, а напротив изпълват с животворна сила този, който ги чете.

Божие Слово е живо, защото е в състояние да отговори на най-дълбоките нужди на всяко човешко същество във всяко време и на всяко място.

Бог ни дава думи на живот и затова те никога няма да бъдат реликва на древността, защото в Словото Му има нещо за всеки, независимо дали сме богати или бедни, гении или неуки, учени или художници, мечтатели или реалисти, безработни или работохолици, ученици или пенсионери. Които и да сме, и каквито и да сме, за всяка наша ситуация, Божието Слово ни говори всеки ден, стига само да искаме да го чуем.

През изминалата година на 30 септември папа Франциск публикува своето апостолическо писмо *Aperuit illis*, учредявайки с него в Църквата честването на Неделята на Божието Слово през Третата обикновена неделя на литургичната година. Поводът е навършването на 1600 години от смъртта на големия учен свети Йероним, който превежда на латински език оригиналните текстове на Библията.

Думите на Библията ни довеждат и днес в Църквата. За да пристъпим към евхаристичната трапеза и да вкусим от духовната храна, ние подготвяме душите си с думи, започвайки с Литургия на Словото, съдържаща подобрени библейски четива.

Божие Слово е в състояние да отразява и разкрива всеки един аспект от нашето същество и да ни покаже дори най-тайните, скрити и отдалечени части от живота ни. Остротата му е като на скалпела, използван с голяма точност и грижа в ръцете на хирург. Тези думи на живот са в състояние да изрежат и премахнат онова, което ни унищожават, разболяват и покваряват, карайки ни да се чувстваме зле.

Слово и думи, думи, думи. Думите са мощни. Те са оръжие и щит и имат двойствена сила, могат да бъдат и отрова и лек. Подтикват към страдание и причиняват болка, унищожават самочувствието, раняват, а друг път предизвикват сълзи на щастие, носят надежда, прошка и мир, връщат куража, премахват граници, побратимяват.

В нашия съвременен свят чрез средствата за масова информация и социалните мрежи само за ден порой от думи и стотици послания се отправят към нас. Думите въздействат на съзнанието ни, раждайки мисли, блянове и мечти, и събуждат вяра, смелост и любов в сърцата ни.

Нищо обаче не може да се сравни с влиянието и въздействието на Божието Слово върху нас, защото то предизвиква радикални промени в сърцата ни. Нашите емоции и мисли, нашите действия, всичко е оголено пред Бога.

Божие Слово разрушава илюзиите ни, изправя ни пред страховете ни, съди ни, когато сами ставаме твърде осъдителни към другите, напомня ни за последствията от нашите грехове, дава ни напътствия и благодат да се занимаваме с въпроси, които са важни, но по-скоро забравяме или избягваме.

Божие Слово ни обновява и просветлява, като по този начин прави възможно да постигаме велики неща със силата на вярата, надеждата и любовта.

Сигурно понякога сме се питали, дали все пак Библията е вярна? Има два отговора на този въпрос. Библията е исторически вярна и много пъти е доказано, че събитията в нея действително са се случвали, както са записани на базата на съществуващи безспорни археологически доказателства.

Освен това безспорен остава и фактът, че Библията е истинско огледало на живота, например, когато казва, че светът е опетнен от греха. И човешката история е доказала, че това е истина - това е и нашият опит. Но най-хубавото е, че Библията също казва, че животът и по-точно моят живот може да бъдат преобразен и свободен от греха чрез жива връзка с Бога и чрез познаване и следване на Исус. И за много от нас този опит също е валиден.

Но да видим, какво ни казва Исус в днешното Божие Слово?

Днес разглеждаме кратък откъс от евангелието на Матей, който ни разказва за началото на служението на Исус, но освен това ние слушаме думи, които имат много особено значение: „Покайте се, защото се приближи Царството Небесно!”

Да помислим малко по-задълбочено „Царството Небесно е близо!“ Доста труден, но и много важен стих, защото веднага започваме да се питаме, какво всъщност означава думата „близо“?

Означава ли това, че Божието царство е тук и сега, и всъщност присъства сред нас или че е почти тук и се вижда хей там, над хоризонта? И колко близо е до нас след като вече две хиляди години очакваме Христос да се завърне?

В определен смисъл и до известна степен наистина Божието царство вече е тук. Исус не съобщава действителното и точно време, когато ще настъпи Царството небесно, като час, който може да се познае по часовник, или дата, която може да бъде отбелязана в календар.

Вместо това Той ни предупреждава за възможността да се срещнем с Божието царство във всеки даден момент от историческото време, в което живеем, ако се покаем и вярваме.

Точно така, във всеки момент на силно покаяние и вяра за нас Царството небесно се приближава. Това може да бъде еднократен момент, някоя специална дата, която

помним като деня, в който сме срещнали Бога и сме станали християнин, но това, разбира се е и непрекъснатата работа, свързана с голям брой действия, които многократно да повтаряме всеки ден, когато се борим със силите на злото, като вършим добрини или съжаляваме за допуснати грешки.

Царството небесно се приближава към нас, и когато навлизаме по-дълбоко във вечната истина на Бога.

И накрая, нека не забравяме да молим Бога да използваме Божието Слово подобаващо, да търсим подкрепата на Исус в усилията да бъдем рибари, а също и да помним, че риба не се хваща лесно, и че дори когато е уловена, тя продължава да се дърпа на борда на лодката.

Затова, срещайки хора, за които сме загрижени, и за които се страхуваме, че преживяват духовна смърт, пак ще имаме нужда от още и още доброта и състрадание в мисията да ги евангелизираме, защото, дали един ден ще седнем до Христос отдясно или отляво няма никакво значение, важно е само, когато преминем от тази земя, да продължим да живеем в подножието на светлината на Бащиния ни дом в небесното царство на Отца!